Schol. ARISTOPH. *Acharn.* 22. *ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθασιν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον (τουτέστιν μίλτῳ ἤτοι βάμματι κοκκίνῳ) σχοινίον ἐκτείνοντες διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν κτέ.* Deest participium, a quo dativi *μίλτῳ* et *βάμματι* pendeant. Supplendum est *βεβαμμένον* post *κοκκίνῳ.*

Schol. ARISTOPH. *Av.* 1: *πεποίηται δὲ τὰ ὀνόματα τῶν πρεσβυτέρων, τῷ μὲν παρὰ τὸ πείθεσθαι, τῷ δὲ παρὰ τὸ εὖ ἔχειν τῶν ἐλπίδων.* Turbatum scholium ita est redintegrandum: *τὸ μὲν παρὰ τὸ πείθεσθαι τῷ ἑταίρῳ, τὸ δὲ κτέ.*

Schol. ARISTOPH. *Av.* 42: *τόνδε τὸν βάδον: εἴρηται μὲν ὁ βάδος· ὅμως γε μὴν οἱ κωμικοὶ παίζειν εἰώθασι τὰ τοιαῦτα, ὡς Εὔπολις Χρυσῷ γένει »τισοφῶν ὦ ῥαψῳδέ.»* Ita omnino scholiasta, quisquis fuit, scribere non potuit. Ad sanandam sententiam post lemma inserendum est *οὐκ.* Hoc enim vult, *βάδον* vocabulum non fuisse in usu, sed a poëta *εἰς γέλωτα* fuisse fictum.

Lugd. Bat. m. Nov. MDCCCLIII. E. M.

ADDENDUM AD QUAESTIONES LUCIANEAS.

Quaestionum Lucianearum caput primum, quod huic *Mnemosynae* fasciculo inserendum curavi, vix typographorum officinam reliquerat, quum BEKKERI LUCIANUS, cui cum desiderio praestolari nos significaveram, e Germania ad nostrates est advectus. BEKKERI libro quid lucrata sit crisis Lucianea, mox accuratius exponere licebit. Eorum, quae disputavi l. l., nil mihi ab eo praereptum esse vidi praeter emendationem in loco *Lexiphanis* 14, ubi pro *ἐνοινοφλύειν* restitutum est *ἐν οἴνῳ φλύειν.* In loco *Iov. Trag.* 6, quem tractavi, in primo versuum ab Herme recitatorum LEHMANNI sententiam est amplexus, in sexto emendatiorem sibi visus est textum proponere *κνίσῃσι* in *κνισῆσι* mutato.

E. M.